

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Tdo/27/2026
Identifikačné číslo spisu:	2221010527
Dátum vydania rozhodnutia:	25.05.2026
Meno a priezvisko:	JUDr. Dana Wänkeová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2026:2221010527.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Dany Wänkeovej a sudcov JUDr. Beáty Javorkovej a JUDr. Mariána Mačuru v trestnej veci proti obvinenému G. G. pre zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d) Trestného zákona, na neverejnom zasadnutí konanom 19. mája 2026 v Bratislave o dovolaní obvineného G. G. proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda z 24. januára 2024, sp. zn. 4T/68/2021, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. d) Trestného poriadku dovolanie obvineného G. G. odmieta.

Odôvodnenie

Okresný súd Dunajská Streda (ďalej len „okresný súd“) rozsudkom z 24. januára 2024, sp. zn. 4T/68/2021, uznal obvineného G. G. vinným v bode 1) zo zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d) Trestného zákona, a v bode 2) z obzvlášť závažného zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi a zločin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami, na tom skutkovom základe, že

1) dňa 5. novembra 2020 v čase o 14.51 hod. v meste Š. na B. E. č. XX, okres Dunajská Streda, za obchodným domom LIDL u seba v pravom vrecku nohavíc a v taške modrej farby, prevesenej cez rameno neoprávnene prechovával 1 ks alobalovú skladačku s obsahom 1.334 mg metamfetamínu s prímiesou dimetylsulfónu, s priemernou koncentráciou 40,8 % hmotnostných metamfetamínu, obsahujúce 544 mg absolútneho metamfetamínu, ktoré množstvo predstavuje minimálne 14 bežných dávok drogy, v hodnote najmenej 53,36 eura, 1 ks umelohmotnú striekačku so zataveným koncom s obsahom 654 mg metamfetamínu s prímiesou dimetylsulfónu, s priemernou koncentráciou 43,9 % hmotnostných metamfetamínu, obsahujúce 287mg absolútneho metamfetamínu, ktoré množstvo predstavuje minimálne 7 bežných jednotlivých dávok drogy, v hodnote najmenej 26,16 eura, 1 ks papierovú skladačku s obsahom 345 mg heroínu s prímiesou kofeínu a paracetamolu, s priemernou koncentráciou účinnej látky 10,6 % hmotnostných heroínu, obsahujúce 37 mg absolútneho heroínu, ktoré množstvo zodpovedá minimálne 2 bežným jednotlivým dávkam drogy, v hodnote najmenej 12,075 eura, ktoré si neoprávnene zadovážil v presne nezistenej dobe na presne nezistenom mieste, nezisteným

spôsobom a ktoré mu boli v zmysle § 91 ods. 1 Trestného poriadku odňaté pričom metamfetamín je zaradený v zmysle zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov do II. skupiny psychotropných látok a heroín (diacetylmorfin) je zaradený v zmysle zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov do I. skupiny omamných látok,

2) od presne neustáleného času, minimálne od roka 2017 do dňa 23. novembra 2020, v rodinnom dome a jeho príslušných priestoroch situovaných v obci R. C. na W. E. č. XX/XX, ako aj na iných rôznych miestach Bratislavského kraja si opakovane zabezpečoval od doposiaľ nestotožnených osôb dodávateľov rôzne množstvá drog metamfetamínu a heroínu, ktoré následne prechovával v záhradnej chatke príslušného pozemku označeného rodinného domu, a to za účelom jeho následnej odplatnej distribúcie a odovzdania k užívaniu osobám : L. U., nar. XXXX, S. D., nar. XXXX, U. L., nar. XXXX, N. M., nar. XXXX, L. Y., nar. XXXX, T. Š., nar. XXXX, C. M., nar. XXXX, a ďalším doposiaľ neustáleným osobám odberateľov, pričom dňa 23. novembra 2020 v danej záhradnej chatke disponoval práškovým materiálom a kryštalickým materiálom, pričom znaleckým skúmaním Kriminalistického a expertízneho ústavu Policajného zboru v Bratislave bolo ustálené, že nimi sú heroín o hmotnosti 1.229 mg s priemernou koncentráciou 9,6 % hmotnostných heroínu, obsahujúci 118 mg absolútneho heroínu, heroín o hmotnosti 473 mg s priemernou koncentráciou 9,2 % hmotnostných heroínu, obsahujúci 44 mg absolútneho heroínu a metamfetamín o hmotnosti 310 mg s priemernou koncentráciou 35,9 % hmotnostných metamfetamínu, obsahujúci 111 mg absolútneho metamfetamínu, ktoré množstvo zodpovedá 11 bežným jednotlivým dávkam drogy heroín a 3 bežným jednotlivým dávkam drogy metamfetamín, pričom v zmysle zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov je heroín zaradený do I. skupiny omamných látok a metamfetamín je zaradený do II. skupiny psychotropných látok, pričom od presne nezisteného času do dňa 23.11.2020 v označenej záhradnej chatke situovanej na príslušnom pozemku rodinného domu na W. E. č. XX/XX obce R. C. získal a následne disponoval 36 ks nábojov s okrajovým zápalom kalibru .22 Long Rifle a 1 ks podomácky vyrobenou strelnou zbraňou bez označenia identifikačných údajov, ktoré strelivo však v zmysle Zákona o strelných zbraňach a strelive č. 190/2003 Z. z. môže do vlastníctva nadobudnúť výlučne len držiteľ zbrojného preukazu, zbrojnej licencie alebo zbrojného sprievodného listu, ktorých držiteľom však nie je, a podomácky vyrobená zbraň je v zmysle citovaného zákona zaradená medzi zakázané zbrane kategórie A.

Za to mu okresný súd uložil podľa § 172 ods. 2 Trestného zákona, § 36 písm. l), § 37 písm. h), písm. m), § 38 ods. 2, ods. 4, § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4, § 41 ods. 3, § 42 ods. 1 Trestného zákona spoločný a súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 8 rokov a 2 mesiace, na výkon ktorého ho podľa § 48 ods. 4 Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Okresný súd podľa § 41 ods. 3 Trestného zákona zrušil výrok o vine a celý výrok o treste rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo 17. januára 2023, sp. zn. 3To/52/2022, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú v uvedenom výroku o vine svoj podklad.

Okresný súd podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona zrušil trestný rozkaz vo výroku o treste Okresného súdu Bratislava III z 2. novembra 2020, sp. zn. 3T/123/2020, právoplatný 12. apríla 2021, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu ku ktorej došlo zrušením stratili podklad.

Okresný súd súčasne podľa § 60 ods. 1 písm. a) Trestného zákona obvinenému uložil trest prepadnutia vecí, a to 2 ks digitálna váha oranžovej a béžovej farby nezistených značiek, 1 ks mobilný telefón zn. NOKIA nezisteného výrobného čísla so SIM kartami telefónne číslo XXXX XXX XXX a XXXX XXX XXX, 1 ks mobilný telefón zn. Samsung nezisteného výrobného čísla so SIM kartou českého operátora nezisteného telefónneho čísla, 1 ks podomácky vyrobená jednovýstrelová pištoľ kalibru 22 Long Rifle nachádzajúca sa na Okresnom riaditeľstve PZ Bratislava II, 26 ks nábojov kalibru 22 Long Rifle s dnovým označením TRX, výrobca SELLIER & BELLOT nachádzajúcich sa na Okresnom riaditeľstve PZ Bratislava II. Rovnako mu podľa § 60 ods. 1 písm. c) Trestného zákona uložil trest prepadnutia vecí - finančných prostriedkov vo výške 230 eur nachádzajúcich sa na depozitnom účte Okresného súdu Bratislava III vedených pod nezistenou položkou. Podľa § 60 ods. 5 Trestného zákona sa vlastníkom

prepadnutých vecí stal štát.

Okresný súd podľa § 76 ods. 1, § 78 ods. 1 Trestného zákona obvinenému uložil ochranný dohľad na dva roky. Zároveň podľa § 73 ods. 2 písm. d) Trestného zákona mu okresný súd uložil ochranné liečenie protitoxikomanické ústavnou formou.

Podľa § 172 ods. 2 Trestného poriadku bol vyhotovený zjednodušený písomný rozsudok, ktorý neobsahoval odôvodnenie, pretože po jeho vyhlásení na hlavnom pojednávaní sa obvinený, obhajca obvineného a prokurátor výslovne vzdali práva odvolania.

Proti uvedenému rozsudku okresného súdu podal obvinený prostredníctvom na dovolacie ustanoveného obhajcu dovolanie z dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 písm. c) a písm. h) Trestného poriadku. Obvinený poukázal na § 372 ods. 1 Trestného poriadku a uviedol, že samotné vzdanie sa odvolania bolo právne neúčinné z dôvodu zlyhania obhajoby nakoľko nebol poučený zo strany obhajcu o potrebe podania odvolania a bol uvedený do omylu, čím došlo k porušeniu jeho ústavného práva na obhajobu. Poznamenal, že právo obvineného na obhajobu nikdy nesmie byť len iluzórne a teoretické, ale musí byť praktické a účinné. V tomto smere je potrebné uviesť, že len obyčajná fyzická účasť obhajcu na úkone nestačí, ak tento neposkytuje právnu pomoc lege artis. V prejednávanej veci obhajca tým, že neupozornil na dôsledky vzdania sa odvolania a naopak mu odporučil sa ho výslovne vzdať, zredukoval výkon obhajoby na obyčajnú formalitu. Takýto úkon vzdania sa odvolania, urobený v omyle vyvolanom nečinnosťou obhajoby, nemôže požívať právnu ochranu a nemôže konvalidovať zásah do osobnej slobody obvineného.

V súvislosti s dovolacím dôvodom podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku obvinený namietal, že v konaní pred súdom prvého stupňa došlo k zásadnému porušeniu jeho práva na obhajobu garantovaného článkom 50 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky a článku 6 ods. 3 písm. c) Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Kľúčovým momentom, ktorý viedol k právoplatnosti odsudzujúceho rozsudku a znemožnil preskúmanie veci odvolacím súdom, bol úkon vzdania sa odvolania priamo na hlavnom pojednávaní dňa 24. januára 2024. Dodal, že v tom čase konal v dôvere v odbornú pomoc svojho vtedajšieho obhajcu. Pokračoval, že úkon vzdaniu sa odvolania však nebol prejavom jeho slobodnej a kvalifikovanej vôle, ale výsledkom absencie riadneho poučenia zo strany obhajcu. Obhajca v danom čase nedostatočne vysvetlil obvinenému dôsledky vzdania sa odvolania, najmä fakt, že tým stráca možnosť akéhokoľvek riadneho prieskumu zákonnosti trestu; a zanedbal povinnosť informovať klienta a viedol obhajobu formálnym spôsobom, čím fakticky odňal obvinenému možnosť efektívne sa brániť proti neprimerane prísnemu trestu vo výške 8 rokov a 2 mesiace. Konštatoval, že ak obvinený nie je svojím obhajcom poučený o tom, že podanie odvolania je v jeho najlepšom záujme a namiesto toho je navedený na vzdanie sa odvolania, ide o stav materiálnej neexistencie obhajoby. Takéto „zastupovanie“ je len formálne a nenapĺňa ústavnú požiadavku na účinnú obhajobu. Vzdanie sa odvolania v tomto prípade nemožno považovať za platný procesný úkon, pretože bol urobený v omyle vyvolanom nečinnosťou a nesprávnym postupom obhajoby. Obvinený mal preto za to, že v danom prípade sú splnené procesné predpoklady na akceptáciu dovolacieho dôvodu v zmysle § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku.

Vo vzťahu k dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. h) Trestného poriadku obvinený argumentoval, že napadnuté rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení skutku, pretože súd pri ukladaní trestu nezohľadnil ústavný princíp retroaktivity priaznivejšieho zákona (článok 50 ods. 6 Ústavy Slovenskej republiky). Pokračoval, že hoci v čase vyhlásenia rozsudku (január 2024) bola platná vtedajšia právna úprava, súd a obhajoba mali povinnosť zohľadniť legislatívny vývoj a zásadu primeranosti trestov. V súčasnosti platná a účinná novela Trestného zákona zásadným spôsobom mení pohľad na trestnosť drogových deliktov, najmä pokiaľ ide o určovanie rozsahu činu a trestných sadzieb. Zároveň táto zmena demonštruje snahu zákonodarcu o zosúladenie trestania so spoločenskou nebezpečnosťou jednotlivých trestných činov a o odstránenie neodôvodnených rozdielov v trestných sadzbách. Dovolací súd tak podľa názoru obvineného musí pristúpiť k prehodnoteniu uvedeného skutku podľa aktuálnej trestnoprávnej úpravy. Poznamenal, že kvalifikácia množstva v skutku v bode 1) rozsudku sa týka prechovávania 14, 7 a 2 bežných dávok drogy, a skutok v bode 2) sa týka distribúcie a prechovávania materiálu zodpovedajúceho 11 a 3 dávkam; trestná sadzba, resp. uložený trest 8 rokov a 2 mesiace je podľa novej právnej úpravy zjavne neprimeraný a drakonický. Dodal, že nová právna

úprava kladie dôraz na hodnotu drogy a posúva hranice pre kvalifikované skutkové podstaty tak, že konanie obvineného by dnes spadalo pod podstatne miernejšiu trestnú sadzbu, prípadne by umožňovalo uloženie alternatívneho trestu. Obvinený poukázal na rozhodnutie Súdneho dvora Európskej únie Paoletti a i. zo 6. októbra 2016 (C-218/15, EU:C:2016:748, bod 27) a uviedol, že podľa ustálenej judikatúry je súd povinný aplikovať zákon, ktorý je pre páchatel'a priaznivejší, a to aj v prípade, ak k zmene zákona dôjde v čase, kedy je možné tento princíp uplatniť v rámci opravných prostriedkov. Tým, že súd (a v dôsledku nečinnosti obhajcu) uzavrel konanie pred účinnosťou novej úpravy bez možnosti jej aplikácie v odvolacom konaní, došlo k hmotnoprávnemu pochybeniu, ktoré má za následok uloženie trestu, ktorý je v rozpore s princípom spravodlivosti a primeranosti.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, najmä na závažné zlyhanie formálnej obhajoby, ktoré viedlo k strate možnosti riadneho opravného prostriedku a tým k uloženiu trestu podľa prísnejšej, dnes už prekonanej právnej úpravy, obvinený navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky vyslovil porušenie zákona v ustanoveniach § 371 ods. 1 písm. c) a písm. h) Trestného poriadku napadnutým rozsudkom okresného súdu; napadnutý rozsudok okresného súdu podľa § 380 Trestného poriadku zrušil v celom rozsahu; podľa § 380 ods. 2 Trestného poriadku zrušil aj ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutie obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad; a vec vrátil okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

Prokurátor príslušnej okresnej prokuratúry (ďalej len „prokurátor“) v písomnom vyjadrení k dovolaniu obvineného uviedol, že v dôsledku vyhlásenia podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, ktoré urobil obvinený na hlavnom pojednávaní dňa 24. novembra 2021, okresný súd v zmysle § 257 ods. 5 Trestného poriadku postupoval primerane podľa § 333 ods. 3 písm. c), písm. d), písm. f), písm. g) a písm. h) Trestného poriadku, pričom obvinený na všetky otázky odpovedal „áno“. V zmysle § 257 ods. 6 Trestného poriadku bolo zistené stanovisko prokurátora, ktorý navrhol vyhlásenie obvineného prijať, preto súd teda vyhlásil uznesenie v zmysle § 257 ods. 7 Trestného poriadku, ktorým prijal vyhlásenie obvineného, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe. Následne po vyhlásení odsudzujúceho rozsudku a po poučení o opravných prostriedkoch sa obvinený výslovne vzdal práva podať odvolanie proti rozsudku vo vlastnom mene, ako aj v mene oprávnených osôb. Rovnako tak sa práva na podanie odvolania vzdali aj obhajca a intervenujúci prokurátor. Prokurátor poukázal na § 257 ods. 5 Trestného poriadku a uviedol, že procesným dôsledkom vyššie uvedeného postupu bolo okamžité nadobudnutie právoplatnosti vyhláseného rozsudku a v zmysle § 257 ods. 5 Trestného poriadku nemožnosť napadnutia tohto rozsudku odvolaním, ani dovolaním, okrem dovolania podľa § 371 písm. c) Trestného poriadku.

Prokurátor poznamenal, že v predmetnej veci ďalším ustanovením, ktoré vylučuje obvineného z okruhu oprávnených osôb na podanie dovolania je aj ustanovenie § 372 ods. 1 prvá veta Trestného poriadku. Ďalej argumentoval, že obvinený sa po vyhlásení odsudzujúceho rozsudku okresného súdu vzdal práva podať odvolanie, a to aj za všetky oprávnené osoby a tým deklaroval svoju spokojnosť s rozsudkom súdu prvého stupňa vo všetkých jeho výrokoch. Pokiaľ obvinený rezignoval na možnosť podať opravný prostriedok, potom sa sám zbavil ďalších práv, ktoré mu prináležia podľa Trestného poriadku. Obvinený sa nemôže v ďalšom konaní procesne účinne - podaním dovolania - domáhať ochrany svojich práv, ak v predchádzajúcich štádiách konania sa o tieto práva náležitým spôsobom nezaujímal a nestaral, resp. ak výslovne vyhlásil spokojnosť s rozhodnutím súdu - vzdaním sa práva podať opravný prostriedok.

Napriek vyššie uvedenému však pokiaľ ide o obvineným uplatnený dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku, tak argumentáciu obvineného nie je podľa prokurátora možné uznať, nakoľko neboli napadnutým rozsudkom súdu prvého stupňa, ale predovšetkým jeho postupom, ktorý jeho vydaniu predchádzal, zásadným spôsobom porušené práva odsúdeného na obhajobu a obvinený sa nemôže dovolávať toho, že mu nebola poskytnutá riadna a účinná obhajoba, keď tento v podstate hneď po prednesení obžaloby a poučení súdom vyhlásil, že je vinný, pričom sa jednalo o jeho autonómne rozhodnutie, so znalosťou dôkaznej situácie, právneho a skutkového stavu, následne došlo k zmene právneho zastúpenia a potom na ďalšom hlavnom pojednávaní bol vyhlásený napadnutý rozsudok, po čom sa obvinený zase vzdal práva na podanie odvolania, pričom tak vyhlásenie obvineného o vine, ako aj vzdanie sa práva na podanie odvolania nemohli byť v žiadnom prípade dôsledkom jeho neúplného poučenia zo strany obhajcu či obhajcov, obvinený počas tohto konania a pri týchto úkonoch mal dokonca dvoch rôznych obhajcov a tento v priebehu konania zotrval na svojom postoji k veci v podstate

až doteraz, kedy sa podľa názoru prokuratúry len z dôvodu novely trestného zákona snaží účelovo dosiahnuť priaznivejšie rozhodnutie a nižší trest vo svojej veci.

Pokiaľ ide o argumentáciu ohľadom uplatneného dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. h) Trestného poriadku, prokurátor uviedol, že v posudzovanej veci, pokiaľ ide o uložený trest odňatia slobody, ide o taký druh trestu, ako aj ochranný dohľad či ochranné liečenie, ktorých uloženie zákon (účinný v čase ukladania) za trestný čin, z ktorého bol obvinený uznaný za vinného, pripúšťa a rovnako tak výmera tohto trestu je v rámci zákonnej trestnej sadzby, je teda zrejmé, že okresným súdom uložený trest odňatia slobody je uložený v zákonom stanovenej trestnej sadzbe, primeraný spáchanému trestnému činu a nezakladá dôvodnosť dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. h) Trestného poriadku.

V prípade predloženia dovolania na rozhodnutie Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky prokurátor navrhol, aby bolo dovolanie obvineného podľa § 382 písm. b) Trestného poriadku odmietnuté, nakoľko bolo s poukazom na ustanovenie § 369 ods. 1, § 371 ods. 1 písm. c), § 372 ods. 1 Trestného poriadku podané neoprávnenou osobou.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej tiež „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 377 Trestného poriadku) posúdil vec najprv v zmysle § 382 Trestného poriadku a zistil, že v predmetnej veci nie sú splnené podmienky dovolania podľa § 372 Trestného poriadku a dovolanie je potrebné odmietnuť podľa § 382 písm. d) Trestného poriadku.

Úvodom považuje najvyšší súd za potrebné k veci vo všeobecnej rovine uviesť, že podľa § 372 ods. 1 Trestného poriadku oprávnené osoby môžu podať dovolanie len vtedy, pokiaľ využili svoje právo podať riadny opravný prostriedok proti rozhodnutiu prvostupňového súdu a bolo o ňom rozhodnuté. Obvinený a osoby uvedené v § 369 ods. 5 Trestného poriadku môžu podať dovolanie aj vtedy, ak riadny opravný prostriedok podal prokurátor alebo poškodený a odvolací súd rozhodol v neprospech obvineného. Generálny prokurátor môže podať dovolanie aj vtedy, ak riadny opravný prostriedok podal obvinený a odvolací súd rozhodol v jeho prospech.

Za využitie práva podať odvolanie proti rozsudku je potrebné považovať iba situáciu, keď odvolací súd môže v dôsledku tohto riadneho opravného prostriedku uplatniť svoje oprávnenie podľa § 319 Trestného poriadku alebo podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku alebo rovnaké oprávnenie podľa § 321 Trestného poriadku s následným postupom podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku alebo podľa odseku 3 tohto ustanovenia po uplatnení prieskumnej povinnosti podľa § 317 Trestného poriadku. Sem však nepatria prípady zamietnutia odvolania z formálnych dôvodov podľa § 316 ods. 1 Trestného poriadku, kedy odvolací súd nemôže preskúmať napadnuté rozhodnutie, ani konanie, ktoré mu predchádzalo a jeho prieskumná povinnosť môže byť zameraná výlučne len na to, či existuje niektorý z dôvodov uvedených v tomto ustanovení, ktorý bez ďalšieho znamená zamietnutie odvolania. Možno ešte doplniť, že podanie urobené oprávnenými osobami uvedenými v § 369 ods. 2 písm. b) a ods. 5 Trestného poriadku, ktoré má obsahové náležitosti dovolania podľa § 374 Trestného poriadku treba vzhľadom na ustanovenie § 382 písm. d) Trestného poriadku považovať za dovolanie, aj keď nebolo urobené prostredníctvom obhajcu (pozri rozhodnutie najvyššieho súdu zverejnené v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. 48/2014).

Vychádzajúc z uvedeného vo vzťahu k posudzovanej trestnej veci možno konštatovať, že obvinený v konaní vedenom na okresnom súde pod sp. zn. 4T/68/2021 nesplnil podmienku dovolania podľa § 372 ods. 1 prvá veta Trestného poriadku, a to využitie zákonného práva podať riadny opravný prostriedok. Nesplnenie tejto podmienky je neodstrániteľnou vadou dovolania, ktorá má za následok nemožnosť preskúmania napadnutého rozhodnutia dovolacím súdom, a odmietnutie dovolania podľa § 382 písm. d) Trestného poriadku.

Z uvedených dôvodov najvyšší súd dovolanie obvineného G. G. na neverejnom zasadnutí bez preskúmania veci odmietol.

Uznesenie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.